

"Αδέλφια και παιδιά μου εν Χριστώ,

Σήμερα, η ιστορία του έθνους λαμπρύνεται από την ανδρεία των προγόνων και ευλογείται από την προστασία της Θεοτόκου. Εορτάζουμε, σήμερα, την έναρξη ενός πολέμου, επειδή είμαστε λαός φιλειρηνικός! Παράδοξο μεν, αλλά ο πόλεμος αυτός, οι μάχες αυτές του 1940-1941, ήταν εκείνες που κατάφεραν τις πρώτες μεγάλες νίκες κατά της τυραννίας, της απολυταρχίας, του εξευτελισμού του ίδιου του ανθρωπίνου προσώπου. Άρα, η νίκη ενάντια σε έναν τέτοιον ανίερο όλεθρο, μόνον νίκη της ειρήνης μπορεί να είναι.

Γι' αυτό την τιμούμε. Γιατί το ελληνικό έθνος οπλίστηκε με Χριστό, με ελεύθερο φρόνημα, με συνείδηση της αρχέγονης ιστορίας του και με φιλοπατρία, ώστε να συγγράψει θυσιαστικά το «Έπος του '40». Αυτό ήταν το «χαμόγελο στα χείλη». Αυτές οι αξίες, αυτά τα ιδανικά, που συντρόφευαν την πορεία προς το Μέτωπο και τελικά προς τη μεγάλη νίκη έναντι των Ιταλών!

Ο δικός μας μαρτυρικός τόπος είχε τη δική του, μεγάλη προσφορά στο αίμα που χύθηκε για την πατρίδα. Χαρακτηριστική περίπτωση, τα χωριά Αμπελόφυτο, Κυδωνιά και Κλειστό, όπου η ναζιστική φρικαλεότητα αποκάλυψε για μία ακόμη φορά το αποτρόπαιο πρόσωπό της, πραγματοποιώντας στη δική μας γη μία ακόμη μαζική σφαγή αθώων ανθρώπων.

Ωστόσο, στα πεδία της μάχης, στους δρόμους της αντίστασης, στα τρένα προς το μαρτύριο, η Παναγία σκέπαζε, όπως πάντα, τούτον εδώ το ευλογημένο λαό. Γι' αυτό και σήμερα τιμούμε την Αγία Σκέπη, σε ανάμνηση της παρουσίας της Θεοτόκου στην Παναγία των Βλαχερνών της Κωνσταντινούπολης, όπου άπλωσε ως Σκέπη επί του λαού της το μαφόριο που ενδυόταν, τον ευλόγησε και κατόπιν, αφού το ξαναφόρεσε, αποχώρησε από το Ναό. Έτσι αγκάλιασε τον Ελληνισμό και στα δύσκολα χρόνια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ώστε να καταλήξει ο Ουίστον Τσώρτσιλ να λέγει ότι «οι Έλληνες δεν πολεμούν σαν ήρωες, αλλά οι ήρωες πολεμούν σαν τους Έλληνες».

Αδελφοί μου, σήμερα τιμούμε το καθαγιασμένο αίμα των παιδιών του '40, που πότισε τον ανθό της αντίστασης και τελικά της ελευθερίας. Κρατήστε άσβεστη τη φλόγα της μνήμης! Κρατήστε ψηλά τις σημαίες! Με περηφάνια για τον πρόγονο, όχι με μίσος για τον εχθρό. Άλλωστε, ο Κύριός μας πρώτος υπέδειξε ότι οι λαοί οφείλουμε να πορευόμαστε εν ειρήνη. Με την ίδια ειρήνη που πρέπει, όμως, να πορευόμαστε και μεταξύ μας. Να επιζητούμε ενότητα και όχι διχασμό, όπως εκείνος που ακολούθησε την απελευθέρωση του 1944.

Τούτο, άλλωστε, είναι και το σπουδαιότερο μήνυμα από την ανάμνηση της 28ης Οκτωβρίου του 1940: όταν ο Ελληνισμός διαιρείται από πολιτικά πάθη, οδηγείται στον αλληλοσπαραγμό και την παρακμή. Όταν, όμως, ο Ελληνισμός ενώνεται, όχι μόνο πετυχαίνει ιστορικούς θριάμβους, αλλά στεφανώνεται και από το φως του Χριστού. Η ενότητά μας είναι η οδός του Θεού! Ας βαδίσουμε σ' αυτήν, λοιπόν, με ιστορική γνώση και Ορθόδοξη πίστη!

Χρόνια πολλά και ευλογημένα!".